

באר התורה / הג"ר יעקב אשר פולדמן, מה"ס 'כתב משה' ושה"ס, ירושלים

פרק ט

יוהוציא אתה אל מחויז למחנה ושהת אתה לפניו - מאמר ב

חובלות לא אמר ברא שטנו פרחה ונשטו בהמה אפרת עמה לדרבינו הבעל. בדלהה בר' יוחנן גורן ואילן אמרו:

אולין (אנ') אמר נבא, שושם שמשה אמרו גוזון אונזון עזוב עזוב, והוא נבל פסולת, נשחתה בהמה אחרת עמה לרבי נתן פרה פסולה בהמה כשרה, לרבען פרה כשרה בהמה פסולה. פשיטה, נשחתה בהמה מתחילה ועד סוף או אינה לבסוף. ולהרמב"ם דפסק דיןשה אחרת לרבי נתן איצטראכ' ליל, סד"א וחשת אותה אמר רחמנא ולא לשחיטה מתחילה ועד סוף גם מתחילת השחיטה פסול.

ביחמ' מרן רבי' הלוי (הלוותה מעשה הקרבנות פ"ד הי"א) כתב בשם הגרא"ח בהמה דחולין אימא לא, קמ"ל וכו', עי"כ.

בגדי רשות "שם א"ב בדרכו שפט - פורה פסולה מוחמת מלאה האחרת חולין שנתקווין לה: **דבירי הכלל** - פורה פסולה מוחמת מלאה האחרת ובהמה כשרה: **ה'ג** - שחת פורה ושחט בהמה אחרית עמה דברי הכל פסולה נשחתה בהמה אחרית עמה לר' נתן פורה פסולה בהמה כשרה רבנן פורה כשרה בהמה פסולה: **נשחתה בהמה אחרית עמה** - שלא מרתוין: **רבבי נתן** - דמקיש שרheit חולין בלא כוונה בהמה כשרה ופורה פסולה ואף על גב דשלרא בכוכו לא מסח דעתיה ולא מיקרי מתעסק במלאתה אחרית הוויל ושהיתו כשרה מפסקה משום לשחיטה מותילה ועד סוף או אינה אלא לבסוף.

שהט אתה ולא אתה וחבירותך: לרובן פורה כשרה - זהה שחיטתת - ז' במתחולין לאו שחיטה היא ומשום מלאכה ליכא למינפל דשלא ולפי המבוואר בדברי הרמב"ם דס"ל דישנה לשחיטה מתחילה ועד

במתכוון לא מיקרי עוסק במלאכה אחרת דעת מאה דמלאה אהרת משום דמסח דעתיה מפורה הוא והיכא דלא איכוין למלאכה אהרת ליכא היסח הדעת והכי אמרין لكمן נחתכה דלעת עמה דברי הכל **"א' ב' הוא דוקא באומן שוחט שת' פרות אדומות, ולא בנשחתה בהמת חולין עמה אף שהיא כשרה.** כשרה: **פשיתא וכורי עכ"ל.**

ומבוואר דלי נתן דשחיתת חולין לא בעאי כוונה אם נשחתה בהמת שפסק בפי' (ה'יא) מהלכות שחיטה כרבינו נתן דשחיתת חולין אלא כוונה כשרה, וכן פסק דנשחתה בהמת אחרת עמה פרה כשרה וזה משבה רשות הדרי ננתן דשחיתת חולין לא בעאי כוונה אם נשחתה בהמת חולין עם הפרה, מכיוון דהבהמה כשרה נפסלה הפרה, משום ושחט אותה ולא אותה ואת חבורתנה.

ברמב"ס (הלוות פרה אדומה פ"ד הי"ח) שחת את הפרה ונשחתה בהמה ייל דמה שיש לרבא שגם בהמת חולין במשמע - והוא דומיא אחרת עמה או נחטקה דלעת עמה כשייה שהרי לא נתקוון למלאכה, תחרתנה ופסלה הפרה, היוו לשיטתו (זוחמים לא) דבר דעתה אף עי' שהבהמה שנשחתה עמה כשייה לאכילה שאין שחייבת לשחיתתה אלא לבסוף, וכל דיני חטאתאים חלים עליה רק בסוף החולין צריכאה כוונה, אבל אם נתקוון לחותך הדלעת ונחטכתה בשעת השחיתתה ובתחלת השחיטה עדין היא קדשי בדק הבית, ומ"מ דין יושחת פסולת שהריר עשה עמה מלאכה, עי'.

ומתיישב שפיר מה שפסק הרמב"ם בנסחטה בהמה אחרות עמה בשירה זה היפך דברי הרבה. ציל שרבינו היה גורס נשחתה בהמה אחרת עמה לר"ן שתיהן שישרה שחרי לא נתקווון למלאכה, אף דבהת חולין נמי כשרה, כשרות, לרבען פרה כשרה בהמה פסולה, פשיטא סד"א "ושחת והוא משום שיש" ל" דישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף, ומכיון דבשעת אותה אמר רחמנא ולא אותה ואת תבירתו ואפלו בהמת חולין תחילת השחיטה כבר היא קדושה פרה לבסוף לא הויא בהמת נמי, קמ"ל, עכ"ל.²

ברמ"ם (פרה פ"א ה"א) מצוות פרה אדומה שתהייה בת שלוש שנים או מה שכתבו לישוב שיטת הרמב"ם גם לגירסה דיזון. עלי בפלתי (ס"י ג"ק) ובתפארת יעקב ובלב אריה בסוגיון (חולין שם)

ג נראאה שיש לישב דברי הרמב"ם אף לפי גירסאות דיזון, והוא בקדום מה שאמרו בגמרא (חולין כת ב) אמר ר"ש בן לקיש משום לו שבא אינה לשחיטה אלא בסוף, ורבי יוחנן אמר ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף. ע"כ.³

רבנן בש"ע לר' ברהמיא בר' בר"ב איננה לשחיטה - אין שחייבת והראת

בתחילה השחיטה או רק בסוף, הוא תלוי במליקת אי אמרינו כרבה שלא יហו עילתה ונידולתו ישראל **ולבסוף נסחין בזאת שום קדש** לא אלא לבסוף ונופקה מינה לעניין המחשב בחוץ למקומות או חוץ לזמן או מחשב שלא לשון, אינה מחשבה אאי'כ חישב בסוף שחייבת: **מתחילה ועד סוף** וכל כמה דחשיב הוי מאחשבה, עכ"ל. **ומבוואר צפטל שלא לשם בשחיטות קדושים**, אם הוא פוטל גם

ברבמ"ס (להלן פסוליו המוקדשין פ"א הי"ח) שחת מיעוט סימנים בחוץ וגמר בפניהם, או ששחת מיעוטן בדורות ומגרן בaczפון פסולין, שישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף, עכ"ל.

רבב"ה צואג'ה (להלן שורשו אוניברסיטת קיימברידג') בוגר בוגר בוגרים. בשאי צראך קרא בפ"ע ללמד שלא יקחו עגלת ויגדרות.

¹ והנה ממש' להבaya ראייה דהרבמ"ב פסק הכר נון שחייבת חולין בא כוונה ועי' בספר מלמי בקדש (על הרמב"ס) ובספר תפארת יעקב (חולין שם) מש"כ בראב"ה מהנה שאחבה ברכמו"ש בבלרתו שאלתנו וא"ב הביאו. בחומר תפארת יעקב הוגדרה ברבנן מושואה.

ד. אפיקו לאין ציריך בזונה ובבמה כשרה מ"מ מריה פסולה וזה היידך המפורש כאן, ר"ל, עכ"ל.

² וכן הוא במאיר וTOTOT חיימ דלהרמב"ס היה גירסא אחרת. סמוכין לדבריהם ממה שכתב רשיי שםagi, ממשע שהיתה גירסא אחרת.

For more information about the study, please contact Dr. John Smith at (555) 123-4567 or via email at john.smith@researchinstitute.org.